

Βράβευση Αριστούχων στην Αλεξάνδρεια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το απόγευμα της Τετάρτης 27 Δεκεμβρίου πραγματοποιήθηκε στην ενορία Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αλεξανδρείας η καθιερωμένη εκδήλωση απονομής χρηματικών βραβείων και επαίνων σε αριστούχους φοιτητές, καθώς επίσης και στους επιτυγχόντες στις γενικές εξετάσεις για την εισαγωγή στα ανώτερα και ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας. Έπαινοι απονεμήθηκαν και σε αριστούχους μαθητές των τριών τάξεων του Λυκείου. Να σημειωθεί ότι φέτος συμπληρώνονται 20 χρόνια από την καθιέρωση της εκδηλώσεως.

Της εκδήλωσης προηγήθηκε Εσπερινός κατά τον οποίο χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος στο τέλος της ακολουθίας ανέγνωσε σχετική ευχαριστήρια ευχή για τους επιτυγχόντες των εξετάσεων και απηύθυνε πατρικούς λόγους.

Ακολουθεί η ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

Τήν ημέρα κατά την οποία ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει τή μνήμη τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καί ἀρχι-διακόνου Στεφάνου ἡ Ἱερά μας Μητρόπολη ἔχει καθιερώσει ἀπό πολλά χρόνια τήν ωραία αὐτή ἐκδήλωση μέ σκοπό τή βράβευση τῶν ἀριστούχων μαθητῶν καί μα-θητριῶν, οἵ ποιοι διακρίθηκαν στίς ἐξετάσεις γιά τήν εἰσαγωγή στά Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικά Ἰδρύ-ματα τῆς χώρας μας, ἀλλά καί στίς ἐνδοσχολικές ἐξετάσεις.

Καί ἡ ἐκδήλωση αὐτή, πού μᾶς γεμίζει ὅλους χαρά, ἔρχεται νά προσ-τεθεῖσθῃ χαρά τῶν ἐορτῶν, στή χαρά τῶν Χριστουγέννων πού ζοῦμε ὅλοι μέσα στήν Ἐκκλησία μας αὐτές τίς ἡμέρες.

Γιατί ἡ χαρά πηγάζει ἀπό τήν Ἐκ-κλησία μας, πηγάζει ἀπό τό μέγα αὐτό καί κοσμοσωτήριο γεγονός τῆς θείας Ἐνανθρωπήσεως. Γιατί ὁ Χριστός μέ τή γέννησή του ἔφερε «χαρά ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ», ἔφερε τή χαρά πού δέν ἐξαρτᾶται ἀπό τά γεγονότα πού συμβαίνουν γύρω μας, πού δέν ἐπηρεάζεται ἀπό αὐ-τά, ἀλλά πληροῖ τίς ψυχές τῶν ἀν-θρώπων πού πιστεύουν καί ἀγα-ποῦν τόν Χριστό καί διαχέεται δι' αὐτῶν στόν κόσμο, καί παραμένει ὡς ἡ μοναδική σταθερά στή ζωή τους.

Γι' αὐτό καί ἡ χαρά τῶν Χριστου-γέννων δέν εἶναι χαρά μιᾶς ἡμέ-ρας, δέν εἶναι χαρά πού περιορί-ζε-ται στό γιορτινό τραπέζι καί τε-λειώνει ὅταν σβύσουν τά φῶτα, ἀλλά διαρκεῖ καί παραμένει στήν ψυχή τῶν ἀνθρώπων, πού ἔνιω-σαν τόν Χριστό νά γεννιέται μέσα τους, πού αἰσθάνθηκαν τό πραγ-μα-τικό νόημα τῶν

Χριστουγέν-νων.

Γιά όλους έμας πού ζοῦμε ἥπρο-σπαθοῦμε νά ζήσουμε τήν ἀληθι-νή χαρά τῶν Χριστουγέννων τά στολίδια καί τά φῶτα εἶναι ἡέξω-τε-ρίκευση αὐτῆς τῆς χαρᾶς τήν ὁποία αἰσθανόμεθα στήν ψυχή μας, γιατί στή χαρά δέν μετέχει μό-νο ἡψυχή μας, μετέχει ὁλό-κληρη ἡὑπαρξή μας, μετέχει καί ἡκτίση ὁλόκληρη, ἡὁποία μέ τή γέννηση τοῦΧριστοῦἐλευθερώ-νε-ται ἀπό τά δεσμά τῆς ἁμαρτίας, ἀνα-γεννᾶται καί αὐτή καί ἀγιάζε-ται, ὅπως καί ἡψυχή τοῦἀνθρώ-που.

Γι'αὐτό καί ἡχαρμόσυνη ἀτμό-σφαιρα τῶν Χριστουγέννων εἶναι διάχυτη παντοῦκαί περιλαμβάνει ὅλες τίς ἐκφάνσεις τῆς ἀνθρώ-πι-νης ζωῆς καί δραστηριότητος. Γι'αὐτό καί μέσα στή χαρά τῶν Χρι-στουγέννων οἰέορτές τῶν ἁγίων μας προσλαμβάνουν μία ἀκόμη πιό χαρμόσυνη διάσταση, ὅπως καί οἰέορτές τῶν ἀνθρώπων.

Μέσα στή χαρμόσυνη, λοιπόν, αὐτή ἀτμόσφαιρα τῶν Χριστου-γέν-νων καί ἡμνήμη τοῦἁγίου πρωτομάρτυρος καί ἀρχιδιακόνου Στεφάνου ἔχει μία ξεχωριστή διά-σταση. Γιατί μπορεῖὁπρωτο-μάρ-τυς Στέφανος νά μήν βρέθηκε τή νύκτα τῆς

γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ στή Βηθλεέμ, μπορεῖνά μὴν ἀγραυλοῦσε μαζί μέ τούς ποιμένες καί νά μὴν ἦταν ἀπό τούς πρῶ-τους ἀνθρώπους πού ἔσπευσαν στή φάτνη γιά νά προσκυνήσουν τόν Χριστό, ἀξιώθηκε ὅμως νά δεῖκαί αὐτός «τούς οὐρανούς ἀνεωγ-μένους», ὅπως οἰποῖμένες τή νύ-κτα τῶν Χριστουγέννων. Ἀξιώθη-κε νά δεῖτόν Χριστό, ὅπως ἐκεῖ-νοι, ὅχι βεβαίως ὡς ταπεινό βρέ-φος ἀλλά μέ ὅλη τή δόξα του «ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός». Ἀξιώθηκε νά διακηρύξει τό θαῦμα, ὅπως οἰποι-μένες καί οἰμάγοι, καί τήν πίστη του στόν Χριστό, καί νά τοῦ προσ-φέρει ὡς δῶρο πολυτιμότερο καί ἀπό τά πλούσια δῶρα τῶν μάγων τόν ἑαυτό του καί τή ζωή του.

Ἔτσι ἀναδείχθηκε ὁ πρωτομάρ-τυς Στέφανος καί μέ τά λόγια του καί μέ τό παράδειγμα τῆς ζωῆς του ἱεραπόστολος, γιατί μίλησε γιά τόν Χριστό στους Ἰουδαίους πού δέν τόν γνώριζαν ἤ δέν θέλη-σαν νά τόν ἀναγνωρίσουν ὡς Θεό, γιατί τούς κάλεσε νά πιστεύσουν σέ αὐτόν πού ἦταν ὁ Μεσσίας καί Λυτρωτής πού ἀνέμεναν, τούς κά-λεσε νά πιστεύσουν αὐτόν, στόν ὁποῖον ἐκεῖνος πίστευσε μέ ὅλη τή δύναμη τῆς νεανικῆς του ψυχῆς.

Διότι νέος ἦταν ὁ πρωτομάρτυς Στέφανος. Ἕνας νέος ἄνθρωπος, λί-γο μεγαλύτερος ἀπό ἐσᾶς πού βραβεύουμε σήμερα. Ἕνας νέος ἄν-θρωπος πού διέθετε θάρρος καί γενναιότητα, πού διέθετε σθένος καί δύναμη γιά νά ὑπερασπισθεῖ αὐ-τό πού πίστευε καί νά καλέσει καί τούς ἄλλους στήν ἴδια πίστη, στήν πίστη του.

Γι' αὐτό καί ἀποτελεῖ πρότυπο γιά κάθε νέο ἄνθρωπο, ἀποτελεῖ πρότυπο γιά τούς νέους κάθε ἐπο-χῆς, ἀποτελεῖ πρότυπο καί γιά σᾶς, παιδιά μου, πού βραβεύουμε ἀπό-ψε γιά τήν ἀριστεία καί τή διά-κριση πού ἐπιτύχατε στίς σπουδές σας.

Ίδιαιτέρως ὅμως φέτος, πού ἡ το--πική μας Ἐκκλησία καί ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας, ἔχει ἀφιερώσει τό ἔτος πού τελειώνει στήν ἱερα-πο-στολή καί τόν εὐαγγελισμό τῶν ἀνθρώπων, ὁ ἅγιος πρωτομάρτυς Στέφανος ἀποτελεῖ καί πρότυπο ἱεραποστόλου. Γιατί ἱεραπόστολος μπορεῖνά γίνει ὁκάθε ἄνθρωπος, μπορεῖνά γίνει ὁκάθε ἕνας ἀπό σᾶς, μέ τήν ὁμολογία τῆς πίστεώς του κυρίως ὅμως μέ τό παρά-δειγ-μα τῆς ζωῆς του. Ἀρκεῖνά διαθέ-τει τό θάρρος πού εἶχε ὁπρω-το-μάρτυς Στέφανος. Ἀρκεῖνά ἔχει δύ-ναμη νά ἀντισταθεῖστό ρεῦμα τοῦσύγχρονου κόσμου, πού προ-σπαθεῖνά παρασύρει τούς πάντες καί τά πάντα, ὄχι πρός τό καλύτε-ρο, πρός τό ἀνώτερο καί τό ὑψη-λότερο, ἀλλά συνήθως πρός αὐτό πού εἶναι πιό εὔκολο, πού ἀπαιτεῖτόν λιγότερο κόπο, πού προϋπο-θέτει τή μικρότερη προσπάθεια.

Μέ τόν τρόπο αὐτό ὅμως ὁ ἄν-θρω-πος, καί κυρίως ὁ νέος, δέν μπο-ρεῖ οὔτε νά βελτιωθεῖ οὔτε νά προοδεύσει. Τό γνωρίζετε καί σεῖς ἀπό τήν προσπάθειά σας γιά τήν εἰσαγωγή σας στό Πανεπιστήμιο καί τίς ἐξετάσεις σας.

Εάν δέν είχατε έπιμείνει στή με-λέτη, εάν δέν είχατε δώσει τόν κα-λύτερο έαυτό σας, εάν δέν είχατε στερηθεικάποιες άνέσεις ήκαί άπο-λαύσεις τίς όποιες άλλοι συμ-μα-θητές καί συμμαθήτριές σας άπο-λάμβαναν, δέν θά είχατε έπι-τύ-χει τόν στόχο σας, δέν θά είχατε κατορθώσει νά κάνετε πραγματι-κό-τητα αυτό πού είχατε θέσει ως σκοπό σέ αυτή τή φάση τής ζωής σας.

Κάποιοι βέβαιοι θεωροϋν ότι ήάριστεία δέν είναι κάτι πού πρέπει νά υποστηρίζουμε, δέν είναι κάτι πού πρέπει νά έπιβραβεύουμε ήάκόμη ότι ήείσαγωγή σέ μία πα-νε-πιστημιακή σχολή δέν είναι κά-τι σπουδαίο καί σημαντικό. Όμως αυτό δέν ίσχύει μέ τόν τρόπο πού λέγεται.

Άσφαλώς καί ήζωή δέν κρίνεται άπό μία έπιτυχία ήμία άποτυχία. Δέν κρίνεται σέ τέτοιο βαθμό ώστε νά άπογοητεύεται κανείς καί νά στενοχωρεΐται καί νά πιέζεται ψυ-χολογικά καί συναισθηματικά. Πολ-λοί είναι έκεΐνοι πού μπορεΐνά άπέτυχαν στίς έξετάσεις τοϋσχολείου καί όμως νά έπέτυχαν σέ κάποιον άλλο τομέα καί νά διέπρεψαν στή ζωή τους. Πολλοί είναι έκεΐνοι πού μπορεΐνά μήν κατόρθωσαν νά είσαχθοϋν στό Πανεπιστήμιο, διακρίθηκαν όμως σέ άλλους χώρους, στήν τέχνη, στίς έπιχειρήσεις, στή φιλανθρω-πία, στήν άγιότητα.

Γι'αυτό καί τό σημαντικό στοι-χεΐο τής έπιτυχίας καί τής διακρί-σεως καί συγχρόνως όλόγος γιά τόν όποΐο καί ήτοπική μας Έκ-κλη-σία βραβεύει κάθε χρόνο τούς μα-θητές πού διακρίθηκαν είναι ήπροσπάθεια.

Η προσπάθεια είναι αυτή πού άπαι-τεΐται γιά τήν πρόοδο καί τήν έπιτυχία τοϋ άνθρώπου σέ όποιο-δήποτε τομέα. Ο άνθρωπος είναι πλασμένος άπό τόν Θεό νά προ-σπα-θει καί νά άγωνίζεται γιά νά προοδεύσει στή ζωή του, δέν είναι πλασμένος γιά νά έπαναπαύεται καί νά μήν κάνει τίποτε. Είναι πλα-σμένος «κατ'είκόνα καί καθ'όμοίωσιν» τοϋΘεοϋ, καί ή όμοί-ω-ση περιέχει τή δυναμική τής προσπά-θειας. Όάνθρωπος πρέπει νά προσπαθήσει γιά νά όμοιάσει τόν Θεό, πρέπει νά προσπαθήσει γιά νά καλλιεργήσει τά χαρίσματα πού τοϋέδωσε όΘεός, καί ήπρο-σπάθεια αυτή, όπως καί κάθε άλλη προσπάθεια γιά τό καλό, είναι πού δίδει νόημα στή ζωή τοϋάνθρώ-που, είναι πού τοϋδίδει κίνητρο γιά νά ζεΐ, είναι πού τόν γεμίζει χαρά, γιατί τήν προσπάθεια τήν άκολουθεικαί ήέπιτυχία.

Άντίθετα, όσοι άποφεύγουν τήν προσπάθεια αλλά καί έκεΐνοι πού συστήνουν τήν άποφυγή της ήκαί λοιδωροϋν όσους προσπαθοϋν καί άγωνίζονται γιά νά έπιτύχουν τούς στόχους πού έθεσαν, μπορεΐνά αισθάνονται πιό ξεκούραστοι αλλά δέν αισθάνονται χαρούμε-νοι, δέν αισθάνονται ίκανοποιη-μέ-νοι, δέν αισθάνονται εύχαριστη-μέ-νοι μέ τόν έαυτό τους καί μέ τή ζωή τους, γιατί ήζωή καί ήκα-θη-μερινότητα χωρίς προσπάθεια, χω-ρίς άγώνα γιά τό καλό μετα-βάλ-λεται

σέ ένα τέλμα, μεταβάλλεται σέ μία άνιαρή πραγμα-τι-κό-τητα στήν όποία όάνθρωπος δέν έχει νά κάνει τίποτε, δέν έχει νά περιμένει τίποτε, δέν έχει κα-νένα ένεργό ρόλο. Καί αύτό δέν τοϋστε-ρεϊμόνο τή χαρά τής δημιουρ-γίας καί τής προόδου αλλά τοϋάφήνει τήν πικρή γεύση τής άπρα-ξίας καί τής νωθρότητας, καί δυ-στυχώς τόν όδηγεϊπολλές φορές σέ δυσάρεστες συνέπειες γιά τόν ίδιο καί γιά τή ζωή του.

Καί εάν αύτό ισχύει γιά κάθε άν-θρωπο, ισχύει πολύ περισσότερο γιά σās τούς νέους, πού δημιουρ-γει-τε καί κτίζετε τή ζωή σας, πού έχετε όλη τή ζωτικότητα καί τήν όρμή τής νεότητός σας, πού πρέπει νά διαμορφώσετε τό μέλλον σας μέ άρχές καί άξίες.

Γιατί ήπροσπάθεια καί όάγώνας σας δέν πρέπει νά άφοροϋν μόνο στίς σπουδές σας καί στήν έπι-τυ-χία σας σέ αύτές, αλλά πρέπει νά άφοροϋν καί στήν έπιτυχία σας νά διαμορφώσετε τήν προσωπικό-τη-τα μέ άρχές καί άξίες, πρέπει νά τή στηρίξετε καί νά τή θεμελιώσετε στήν πίστη καί στά ιδανικά, ώστε όσο καί άν θά κλυδωνισθεϊάπό τίς δυσκολίες πού θά συναντήσετε στή ζωή σας, όσο καί άν οίφωνές τοϋκόσμου, οίπροκλήσεις τοϋκό-σμου, πού ήδη άπό τώρα δοκι-μά-ζουν τήν άντοχή σας μέσα καί έξω άπό τό σχολικό σας περιβάλλον μέ ποικίλους τρόπους, προσπαθοϋν νά σās παρασύρουν, έσεϊς νά μεί-νετε σταθεροί, έσεϊς νά έχετε μία σταθερή καί άκλόνητη προοπτική, ώστε νά άντλεϊτε δύναμη άπό αύ-τήν, νά μήν άπογοητεύεσθε, νά μήν κλονίζεσθε, νά μήν βυθίζεσθε, νά μήν χάνετε τή χαρά καί τήν αι-σιοδοξία σας καί νά μήν χάνετε τήν έλπίδα σας γιά τό μέλλον.

Πολλοί νομίζουν ότι ήπροσπά-θεια γιά τήν έπιτυχία στά μαθή-μα-τα καί τίς σπουδές είναι άνε-ξάρ-τητη άπό τήν προσπάθεια γιά τή διαμόρφωση τής προσωπικότητος μέ βάση τήν πίστη, μέ βάση άρχές καί άξίες. Ήάποψη αύτή όμως δέν εϋσταθει, γιατί ήμία προσπάθεια ένισχύει τήν άλλη· γιατί όποιος συ-νηθίζει νάάγωνίζεται στή ζωή του γιά έναν σκοπό, δέν δυσκο-λεύ-εται νά άγωνισθεϊκαί γιά έναν άλλο, έξίσου σπουδαίο καί σημα-ντικό.

Καί άκόμη όποιος στηρίζει τόν άγώ-να του καί τήν προσπάθειά του νά έπιτύχει στίς σπουδές του καί στή ζωή του στήν πίστη στόν Χριστό, αύτός έχει καί τή βοήθεια καί τή χάρη τοϋΧριστοϋστήν προ-σπάθειά του, ώστε νά μπορεϊνά άντιμετωπίσει μέ θάρρος καί τή δυσκολία καί τήν πίεση πού δη-μιουργεϊκάποιες φορές ήπροσπά-θεια γιά τήν πρόοδο, αλλά καί νά διαχειρισθεϊτήν έπιτυχία, ήόποία μπορεϊνά δημιουργήσει καί προ-βλή-ματα στόν νέο άνθρωπο, όόποιος νομίζει ότι μέ μία έπιτυχία έπέτυχε τό πñν, καί στήν πρώτη άτυχία ήάποτυχία πού θά τήν άκο-λουθήσει αισθάνεται νά γκρε-μίζεται τό σύμπαν γύρω του.

Αντίθετα, όποιος παράλληλα μέ τήν προσπάθεια γιά νά έπιτύχει στίς σπουδές του,

γιά νά προο-δεύσει στά μαθήματά του καί νά ἀρι-στεύσει στίς ἐξετάσεις, ἀγωνί-ζεται καί γιά νά σμιλεύσει τόν χα-ρακτήρα του, ἀγωνί-ζεται καί γιά νά συνδέσει τή ζωή του μέ τόν Χριστό, αὐτός ὅτιδήποτε καί ἄν συμβεῖσθή ζωή του τό ἀντιμε-τω-πίζει μέ ψυχραιμία καί ἡρεμία, ὅπως βλέπουμε ὅτι ἔκανε καί ὁπρωτομάρτυς Στέφανος.

Καί αὐτός δίδει καί στούς ἀν-θρώ-πους γύρω του, δίδει καί στούς συμμαθητές καί τούς συνομιλή-κους του τή μαρτυρία τῆς πίστεώς του στόν Χριστό. Γίνεται ἕνας ἱε-ραπόστολος, γιατί μέ τή στάση του καί τή συμπεριφορά του δείχνει καί στούς γύρω του τόν Χριστό, καί τούς ὁδηγεῖ κοντά του, ἐφόσον τό θέλουν, γιά νά στηρίξουν καί ἐκεῖνοι τή ζωή τους στήν πίστη καί νά μάθουν νά ἀγωνίζονται γιά τήν ἐπι-τυχία στή ζωή τους μέ ὁδη-γό καί στήριγμα τήν πίστη στόν Χριστό, ὁποῖος δέν ἐγκαταλείπει καί δέν ἀπογοητεύει ποτέ, ὅσους τόν πιστεύουν καί ἐμπιστεύονται τή ζωή τους καί τήν προσπάθειά τους στά χέρια του καί στήν ἀγάπη του.

Συγχαίροντάς σας, λοιπόν, ἀπόψε καί βραβεύοντάς σας γιά τίς ἐπι-δόσεις σας, γιά τίς ὁποῖες δικαιο-λο-γημένα χαίρεστε καί καμα-ρώνε-τε καί σεῖς καί οἱ γονεῖς σας καί οἱ καθηγητές σας καί οἱ φίλοι σας καί ὅλοι ἐμεῖς πού σᾶς παρακο-λουθοῦμε μέ πολλή ἀγάπη πά-ντοτε καί προσευχόμαστε γιά τήν ἐπιτυχία σας, εὐχομαι πατρικά νά συνεχίσετε νά ἔχετε ἐπιτυχίες γιά νά ἀποτελεῖτε πρότυπο καί γιά τούς νεώτερους, καί νά προοδεύ-ετε καί στίς σπουδές σας ἀλλά καί στή ζωή σας μέ τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ Χριστοῦ καί τή νέα χρονιά ἀλλά καί πάντοτε.